

НАУКОВО-ТЕХНІЧНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ З ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ

Корольова М.Д., студентка I курсу, гр. УК-22

Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

korolovamarana054@gmail.com

Петренко К.В., к.е.н., доцент

Кафедри міжнародної економіки,

Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

Саме в умовах глобалізації розвиток та поширення виробничих сил у країні відбувається перш за все завдяки розширенню політичних, економічних та правових зв'язків між державами, але також не менш важливими у цій сфері є і науково-технічні зв'язки.

Важливим фактором забезпечення та підвищення конкурентоспроможності промисловості в Україні є науково-технічне співробітництво з іншими прогресивними державами, перш за все – з Європейським союзом. Держава може використовувати досвід інших країн, кооперувати з ними та використовувати це собі на користь. Це не тільки підвищує якість продукції, що випускається на українському ринку, але й забезпечує достатньо високий рівень життя людей шляхом поширення європейських норм, стандартів, що, об'єднуючись із нашими, які, безумовно, є теж достатньо важливими та сучасними, мають потужний вплив.

Тільки за умови чіткого усвідомлення особливостей сучасної політики Європейського Союзу у науковій сфері, завдання й механізми, що реалізують дану політику, стратегічні цілі, що вона перед собою ставить, Україна зможе повноцінно співпрацювати з Європейським Союзом на паритетних умовах та при цьому орієнтуватись на власні національні інтереси у сфері науково-технічного прогресу, мати змогу адекватно та моментально реагувати на виклики часу, що постійно та безперервно будуть поставати перед нею в процесі розвитку.

Можна стверджувати, що сучасна політика ЄС у сфері науки та техніки є цілком перспективною та конструктивною, вона безсумнівно сприяє формуванню та розвитку суспільства, а знання розцінює як найвищу фазу інформаційного суспільства. Вона передбачає приділення великої уваги таким напрямкам, як:

- нарощування розмірів фінансування наукових програм,
- посилення міжрегіонального та внутрішньо регіонального співробітництва в сфері наукових досліджень та інноваційних технологій,
- створення загальноєвропейського інформаційного середовища та єдиного європейського наукового простору,
- підготовку висококваліфікованих кадрів, спроможних забезпечити стабільний науково-технічний прогрес,
- посилення уваги фундаментальних наукових досліджень як фундаменту прикладних знань та інноваційних технологій,
- максимальне сприяння розповсюдженню інновацій по усій території Євросоюзу для заохочення суспільства.

Співробітництво між Україною та країнами Європейського Союзу почалось не одразу після здобуття нами незалежності. Спочатку наша держава не приділяла значної уваги розвитку наукових досліджень і технологічних інновацій, а спрямовувала всю свою увагу і ресурси на становлення себе як держави. Саме це посприяло різкому скороченню ресурсів наукового розвитку в Україні, призвело до значного відпливу висококваліфікованих кадрів науковців та дослідників в інші сфери трудової діяльності або ж спонукало їх до виїзду закордон, де вони могли швидше розвиватись в цій сфері та де вона була впливовішою і розвивалась прогресивніше.

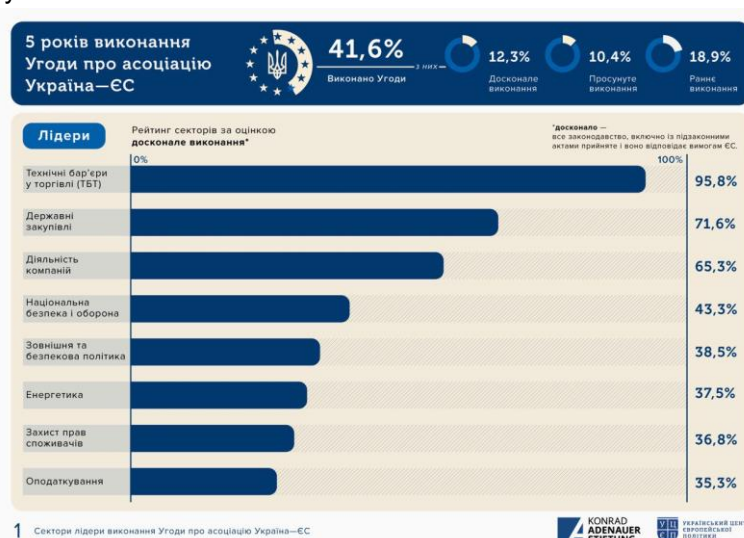
Науково-технічне співробітництво між Україною та Європейським Союзом здійснюється на підставі Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про наукове і технологічне співробітництво від 4 липня 2002р.[1] Ця Угода діє протягом 5 років, після чого потребує повторного поновлення. Відповідає за поновлення Угоди Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України. На сьогодні Україною укладено 18 двосторонніх науково-технічних угод з країнами-членами ЄС та прилеглими державами.

Також не менш важливою угодою, що дає змогу Україні співпрацювати з Європейським Союзом є Угода про асоціацію між Україною та ЄС, що увійшла в дію 27 червня 2014 року. Дана угода дозволяє

Україні перейти від співробітництва та партнерства з країнами Європейського Союзу до політичної асоціації та економічної інтеграції з даними країнами.

Відповідно до Глави 9 Розділу V Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, підписання якої відбувалось в 2 етапи, розвивають і посиляють наукове та технологічне співробітництво, метою якого є перш за все науковий розвиток, а також зміцнення свого наукового потенціалу, що допоможе у вирішенні національних та глобальних викликів. Угода про асоціацію є найбільшим міжнародно-правовим документом за всю історію України, спираючись на її обсяг і тематичне охоплення. Вона визначає якісно новий формат відносин між Україною та ЄС на принципах «політичної асоціації та економічної інтеграції» і слугує стратегічним орієнтиром системних соціально-економічних реформ в Україні.[3]

Аналізуючи статистичні дані по виконанню Угоди про асоціацію між Україною та ЄС за перші 5 років можна дійти наступних висновків:

Наразі статистика майже не змінилась, її виконання коливається в межах 40-50% від запланованого на певний термін. В 2018р., наприклад, було виконано 52% від усього запланованого на рік, а у 2019р. – лише 37%. Серед запланованого на період 10 років – з 2014р. по 2024р., поки виконано 43%. Однією із сфер, в якій було досягнуто найбільшого прогресу є саме науково-технічна сфера, а саме технічні бар'єри в торгівлі та впровадження інноваційних технологій. Ця оцінка включає в себе усю роботу, що була пророблена сторонами, таку як, наприклад, розроблені законопроекти, що в подальшому можуть стати законами держави.

Дані угоди передбачають збільшення фінансування наукових досліджень і технологічних розробок, збільшення замовлення приватних компаній на науково-технологічні розробки, підвищення продуктивності науково-дослідницької діяльності. Також насамперед найбільш очікуваним є збільшення впливу України на світовій арені, що посприяє підвищенню та збільшенню інтенсивності наукових та технічних контактів України з Європейським Союзом, розширенню участі України у науково-дослідницьких програмах Європейського Союзу, посиленню інноваційного потенціалу України, більшого впровадження інновацій у національну економіку нашої держави.

Не можна заперечувати, що Україна володіє досить високим науково-технічним потенціалом, але є те, що стримує наш розвиток в цій сфері – відсутність чітко визначеної стратегії використання даного потенціалу. Це й призвело до збільшення розриву між усіма сферами, що розвиваються в Україні та, безпосередньо, розриву між Україною та іншими прогресивними та впливовими державами саме у цій сфері.

Хоча, також можна сказати, що реалізація масових науково-технічних розробок в межах однієї країни є практично неможливою, так як вони є складними, передбачають велику тривалість та високу вартість, тому співробітництво є досить вигідним варіантом розвитку якихось технологій. Тому науково-технічне співробітництво України з Європейським Союзом є необхідністю для отримання Україною гідного положення в міжнародній інтеграції, міжнародному поділі праці у сфері науки і техніки, вирішенні багатьох важливих проблем, поставлення української продукції на нові перспективні ринки світу. Для цього потрібно преш за все, визначити пріоритетні напрямки цієї сфери, налагодити інфраструктуру, розвивати зовнішньоекономічні зв'язки, сприяти поліпшенню фінансування науково-технічної сфери в Україні для розширення технічної бази установ та повного оновлення й модернізація в них обладнання та техніки.

Отже, якщо наша держава почне застосовувати структурні зміни, що будуть спрямовані саме на покращення її розвитку у цій досить важливій сфері, науково-технічній сфері, та впроваджувати нові технології, співпрацюючи з іншими розвинутими країнами, то Україна зможе сміливо вийти на достатній рівень розвитку та бути доволі конкурентоспроможною на світовому ринку, не поступаючись іншим державам, так як для цього вона має усе необхідне, а головне – потенціал та висококваліфіковані кадри. Зовнішньоекономічні зв'язки, особливо науково-технічне співробітництво з прогресивними державами Європейського Союзу тільки позитивно вплинуть на розвиток нашої держави та допоможуть їй посісти провідне місце в розвитку промисловості серед усіх держав світу.

Список використаної літератури

1. Кочетков В. Роль і місце України на світовому ринку технологій / В. Кочетков. // Проблеми науки. – 2014р. - №11. – С. 92-95
2. Науково-технічне співробітництво України та ЄС[Електронний ресурс]. – 2015. URL: https://studopedia.com.ua/1_40584_naukovo-tehnichne-spivrobitnitstvo-ukraini-ta-yes.html
3. Урядовий портал / Угода про асоціацію / URL: <https://www.kmu.gov.ua/diyalnist/yevropejska-integraciya/ugoda-pro-asociaciyu>